ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘ. (Ματθ. ιε΄ 21-28)
10 Φεβρουαρίου 2019

Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἴδαμε μιὰ πονεμένη μητέρα νὰ ζητεῖ ἐπίμονα ἀπὸ τὸν Κύριο τὴ θεραπεία τῆς δαιμονισμένης κόρης της. Ὁ Κύριος τὴ θεράπευσε, ἀλλὰ ἀφοῦ δοκίμασε τὴν πίστη τῆς μητέρας. Ἡ δυνατὴ πίστη τῆς Χαναναίας γίνεται ἀφορμὴ νὰ δοῦμε σήμερα τί εἶναι ἡ πίστη καὶ πῶς μποροῦμε νὰ τὴν ἀποκτήσουμε.

Πιστεύω δὲν σημαίνει ἁπλῶς δέχομαι ὅτι ὑπάρχει Θεός· διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ παραδέχονται ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐπηρεάζει τὴ ζωή τους. Ζοῦν μέσα στὴν ἁμαρτία. Ἡ πίστη τους εἶναι νεκρὴ γνώση. Καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει Θεός, σημειώνει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ τρέμουν μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο Του (Ἰακ. β΄ 19), ἀλλὰ δὲν μετανοοῦν.

Γι’ αὐτὸ πίστη σημαίνει ἐμπιστοσύνη. Πιστεύω ἀληθινὰ στὸ Θεὸ σημαίνει ὅτι ἐμπιστεύομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά τὴν παρουσία Του, τὸ λόγο Του, τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοση. Ἀποδέχομαι τὰ Ὀρθόδοξα δόγματα. Δέχομαι ὁλόψυχα τὶς ἐντολές Του καὶ ἀγωνίζομαι νὰ τὶς ἐφαρμόσω, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν τὶς ἐφαρμόσω, ἰσορροπῶ στὴ ζωὴ καὶ κερδίζω τὴν αἰωνιότητα. Ἀναγνωρίζω ἔτσι τὸν Θεὸ ὡς Κύριό μου καὶ ἀφοσιώνομαι σὲ Αὐτὸν.Ἀναγνωρίζω ἔτσι τὸν Θεὸ ὡς Κύριό μου καὶ ἀφοσιώνομαι σὲ Αὐτὸν.

Σημαίνει ἀκόμα ὅτι ἔχω ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοιά Του. Πιστεύω ὅτι ἀγαπάει τὰ δημιουργήματά Του καὶ φροντίζει γι᾽ αὐτά. Φροντίζει μὲ τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του καὶ τὴν πανσοφία Του, καὶ γι᾽ αὐτὸ δὲν κάνει λάθος· Φροντίζει καὶ γιὰ μένα. Μοῦ δίνει ὅ,τι ἔχω ἀνάγκη. Δὲν θὰ μοῦ στερήσει τίποτε. Δὲν θὰ μὲ ἐγκαταλείψει ποτέ. Δὲν θὰ ἐπιτρέψει νὰ δοκιμάσω πειρασμὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὶς δυνάμεις μου· τὶς θλίψεις ποὺ μοῦ συμβαίνουν, τὶς ἐπιτρέπει γιὰ τὸν ἐξαγιασμό μου. Εἶναι ὁ Πατέρας μου.

Ἡ πίστη εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ποὺ πρέπει νὰ ζητοῦμε στὴν προσευχή μας. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ζήτησαν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ τοὺς προσθέσει πίστη. Ἂν αὐτοὶ ποὺ τὰ ἄφησαν ὅλα γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Χριστό, αἰσθάνονταν ἐλλιπῆ τὴν πίστη τους, πόσο μᾶλλον ἐμεῖς; Νὰ ζητοῦμε λοιπὸν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ αὐξάνει καὶ νὰ στερεώνει τὴν πίστη μας.

Ἐπίσης νὰ καλλιεργοῦμε σκέψεις πίστεως καὶ νὰ μελετοῦμε τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς

μας. Ὑπῆρξαν περιστάσεις κατὰ τὶς ὁποῖες ὁλοφάνερα ὁ Θεὸς μᾶς προστάτευσε ἀπὸ κινδύνους, ἀπάντησε μὲ τρόπο φανερὸ στὶς προσευχές μας, ἔδωσε λύση στὰ προβλήματά μας. Αὐτὴ ἡ συνειδητοποίηση στηρίζει τὴν πίστη μας.

Τέλος, θὰ αὐξάνουμε τὴν πίστη, ὅταν ἐφαρμόζουμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ἐφαρμόζουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τόσο καθαρίζεται ἡ καρδιά μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ὅσο πιὸ καθαρὴ καρδιὰ ἔχουμε, τόσο πιὸ πολὺ αἰσθανόμαστε τὸν Θεὸ στὴ ζωή μας, τὴν παρουσία Του, τὴν ἀγάπη Του. «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται» (Ματθ. ε΄ 8).

Ἡ Χαναναία τῆς σημερινῆς περικοπῆς μᾶς δίνει μάθημα πίστεως, παρὰ τὸ ὅτι ἦταν εἰδωλολάτρις, ἀβάπτιστη καὶ ἀφώτιστη. Καὶ ὅμως εἶχε δυνατὴ πίστη, χάρη στὴν ὁποία ὁ Κύριος ἱκανοποίησε τὸ αἴτημά της.

Ἐμεῖς εἴμαστε Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ζοῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησία Του καὶ ἀπολαμβάνουμε τόσες πολλὲς φανερὲς καὶ περισσότερες ἀφανεῖς εὐεργεσίες, ποὺ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουμε χλιαρὴ πίστη. Ἂς ἐμπιστευθοῦμε ἐπιτέλους τὸν Θεό. Ὅσο προσευχόμαστε καὶ Τὸν λατρεύουμε μὲ πίστη, τόσο θὰ ριζώνει ἡ βεβαιότητα τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης Του στὴν καρδιά μας.

Μιὰ τέτοια πίστη ἑλκύει πάντα τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ φέρνει τὸ ποθητὸ θαῦμα στὴ ζωή μας. Ἀμήν.